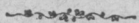

δακα. Κρατῶν τὰς χεῖρας ἐσταυρω-
μένας καὶ τὴν κεφαλὴν κλίνων πρὸς τὰ
κάτω, ὡς τὸ ζῶον πρὸς σφαγὴν προ-
ωρισμένον, οὕτε λέξιν οὕτε κραυγὴν
ἐκ τοῦ στήθους μου ἐξέπεμψα.

Οὕτως ἔληξεν ἡ ἐπώδυνος μεταξύ
ἡμῶν ἐκείνη συνέντευξις, καθ' ἣν ἀμε-
τατρέπτως ἀπεφασίσθη ἡ τύχη μου,
καθ' ἣν ὤρισθη ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους τῆς
τολυστανάκτου ἱστορίας μου.

(ἀκολουθεῖ)

Φ. KAPPER.

ΠΕΡΙΗΓΗ ΣΙΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ.

(Θρα Φυλλ. ΣΤ.)

Τὰς χώρας ταύτας περιηγήθη καὶ
ὁ De Amicis, προτὶν δὲ τῆς περιηγή-
σεως ταύτης ἐστὶ τὸ ἐξέλιον, ὅπερ ἔχο-
μεν ἀνὰ χεῖρας. Ἐβασίλευε τότε ἐν Ἰ-
σπανίᾳ ὁ Ἀμεδαῖος, ὁ δευτερότοκος υἱ-
ὸς τοῦ κλεινοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλί-
ας Βίκτωρος Ἐμμανουήλ. Ταραχώδης
τὴς διάθεσις, εἰσδύσασα εἰς τὰ πνεύ-
ματα τῶν Ἰσπανῶν, καὶ ἡ ἀτάσθα-
λος διαγωγή τῆς τότε αὐλῆς εἶχον
προξενήσει τὴν πτώσιν τῆς βασιλεί-
ας Ἰσραβέλλης τῆς δευτέρας καὶ περ-
αγάγει τὰ ἰσπανικὰ πράγματα μέ-
χρις ἐμφυλίου πολέμου, ὅταν τὸ σῶ-
φρον μέρος τῶν ἐγκατοίκων ἔκρινε
σωτήριον ν' ἀναθέσῃ τὴν βασιλείαν εἰς
τὸν γόνον τοῦ εὐκλεοῦς καὶ ἱπποτικοῦ
οἴκου τῆς Σαβοΐας, ἐξ οὗ περιέμενε,
καὶ δικαίως, τὴν κατάπαυσιν τοῦ πο-
λιτικοῦ σπύλου, τὴν ἀνόρθωσιν τῶν κα-
κῶς κειμένων, τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν
παροδὸν τοῦ ἰσπανικοῦ ἔθνους. Καί
ἐξετέλεσε μὲν ὁ βασιλεὺς θρησκευτικῶς
τὸ καθήκον του, ἀλλὰ τί ἀπέκτισε διὰ
τὰς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος φρονι-
μίδας του, διὰ τὴν πλησμονὴν τοῦ δη-
τιοῦ πλοῦτου, διὰ τὴν πρὸς τὸν λα

ὄν ἀγάπην του καὶ ἀφρόσυν τῶν ; Οὐ
δὲν ἄλλο ἢ τὴν ἀγνωμοσύνην, ἥτις
καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ παραιτηθῇ τοῦ
θρόνου καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ εἰς τὴν
τύχην του τὸ ἔθνος ἐκεῖνο τὸ ὑπὸ τῶν
διχονοιῶν, τῶν κομματικῶν ἐρίδων
καὶ τῆς ἀκολάστου σπουδαρχίας οἰ-
κτρῶς κατασπαρασσόμενον. Εἶναι δὲ πε-
ρίεργος ἡ περιγραφή τῶν διαφορῶν πο-
λιτικῶν ἀποχωρήσεων, ἣν ποιεῖται ὁ De
Amicis, ὅστις μετέβη εἰς Ἰσπανίαν καθ'
ἣν ἐποχὴν τὰ πνεύματα ἦσαν λίαν ἐ-
ξημμένα. Περιέμενε οὗτος ἐν τῷ καφ-
φενεῖω τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου
τῆς Burgos τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῆς
Μαδρίτης, ὅταν πρὸς τὴν ἐσπέραν εἰσ-
ῆλθε μισάνδιός τις, μεθ' οὗ συνῆψε συν-
ομιλίαν. «Τὸν παρεκάλεσα, λέγει μετὰ
μεγίστης χάριτος, ἣν δὲν δυνάμεθα
νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὴν μετάφρασιν,
« νὰ μοὶ ἐκτυλίξῃ τὴν εὐλογημένην
« ταύτην τολύπην τῶν κομμάτων, ἧς
« δὲν εἶχον εἰσέτι κατορθῶσαι ν' ἀνεύρω
« τὴν ἄκρην—» Ἐν δυοὶ λέξεσι σᾶς ἐκθέ-
τω τὰ πάντα μοὶ ἀπὸ κ' ἴθι ἐκεῖνος καὶ
» ἤρξατο λέγων Ἰδοὺ πῶς κείναι τὰ πράγ-
» ματα. Ὑπάρχουσι πέντε κύρια κόμ-
» ματα· τὸ ἀπολυτόφρον, τὸ μετριό-
» φρον, τὸ συντηρητικόν, τὸ ριζοσπα-
» στικόν, τὸ δημοκρατικόν. Τὸ ἀπο-
» λυτόφρον διαιρεῖται εἰς δύο, εἰς κα-
» θαρὸς καρλιστάς καὶ εἰς καρλιστάς
» διαφωνοῦντας—τὸ μετριόφρον εἰς δύο,
» τὸ μὲν θέλον Ἰσραβέλλαν τὴν δευτέ-
» ραν, τὸ δὲ τὸν Δὸν Ἀλφόνσον—τὸ συν-
» τηρητικὸν εἰς τέσσαρα, προσέξατε κα-
» λῶς· εἰς τοὺς Κανονιστάς διοικουμένους
» ὑπὸ τοῦ Canovas del Castillos· εἰς τοὺς
» πρῶν μ. πον. π. ν. εἰς τοὺς ἀρχη-
» γοὺς τὸν Bios Boras, εἰς τοὺς te-
» rigos διευθυνομένους ὑπὸ τοῦ
» στρατάρχου Σερράνου, εἰς τοὺς ἱστο-
» ρικοὺς προοδευτικοὺς ὑπὸ τὴν ἀρχηγί-
» αν τοῦ Σαγάστα—τὸ ριζοσπαστικόν
» εἰς τέσσαρα· εἰς τοὺς προοδευτικοὺς δη-
» μοκρατικοὺς ὑπὸ τὸν Ζορέλιαν, εἰς
» τοὺς Cimbrios ὑπὸ τὸν Martos, εἰς
» τοὺς δημοκρατικοὺς ὑπὸ τὸν Ribero

» εἰς τοὺς οἰκονομιστὰς ὑπὸ τὸν Ro-
 » driguez — τὸ δημοκρατικὸν εἰς τρία·
 » εἰς τοὺς ἐνωτικούς ἡγουμένου τοῦ
 » Garcia Ruiz, εἰς τοὺς δημοσπονδιστὰς
 » προεξάρχοντος τοῦ Figueras, εἰς
 » τοὺς κοινωνιστὰς ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ
 » Garido· οὗτοι δὲ οἱ κοινωνισταὶ ὑπὸ δι-
 » αίρουνται εἰς δύο, εἰς κοινωνιστὰς
 » σὺν τῇ *Διεθνεί*, καὶ εἰς κοινωνιστὰς
 » ἄνευ τῆς *Διεθνοῦς*. Ἐν συνόλῳ δεκαεἷς
 » ἄτινα ὑποδιαίρουνται εἰσέτι οὕτω· ὁ
 » Mantos κλίνει πρὸς τὴν σύστασιν ἱ-
 » οῦ κόμματος· ὁ Candau ἔχει ἔτε-
 » ρον κόμμα· ὁ Moret τρίτον· ὁ Rios
 » Rosas, ὁ Pi Maygall, ὁ Castelar ἤρ-
 » ζαντο σχηματίζοντες ἕκαστος ἰδι-
 » ον κόμμα. Ἀπαντα λοιπὸν τὰ κόμ-
 » ματα εἰσὶν εἴκοσι δύο, τινὰ μὲν καταρ-
 » τισθέντα, τινὰ δὲ καταρτισθόμε-
 » να. Προσθέσατε νῦν τοὺς ὁπαδοὺς τῆς
 » δημοκρατίας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ
 » Ἀμεδαίου, τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Βασι-
 » λίσσης, οἵτινες θὰ ἡὐχαριστοῦντο νὰ
 » ἐκποδίσωσι τὸν Ἀμεδαῖον, τοὺς ὁπα-
 » δοὺς τῆς μοναρχίας τοῦ Ἑσπαρτέρου,
 » τοὺς ὁπαδοὺς τῆς μοναρχίας τοῦ
 » Μπονπενιέρου, τοὺς δημοκρατικοὺς ὑ-
 » πὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ ἐγκαταλείψωσι τὴν
 » Κοῦβαν καὶ τοὺς δημοκρατικοὺς ὑπὸ
 » τὸν ὄρον νὰ τὴν ἐγκαταλείψωσι τοὺς
 » μὴ εἰσέτι παραιτηθέντας τοῦ πρίγ-
 » κηπος Χολενζόλλερν, τοὺς ἐνη-
 » δομένους εἰς τὴν ἔνωσιν μετὰ
 » τῆς Πορτογαλλίας, καὶ θὰ ἔχωμεν τό-
 » τε τριάκοντα κόμματα. Θέλοντες νὰ
 » παρατηρήσωμεν τὰ πράγματα λεπτο-
 » μερέστερον, θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ποιήσω-
 » μεν καὶ ἄλλας ὑποδιαίρεσεις, ὅπως
 » κάλλιον μορφώσωμεν καθαρὰν τι-
 » να ἰδέαν τῶν πραγμάτων. Ὁ Σα-
 » γάστας στηρίζεται ἐπὶ τῶν Ἑνω-
 » τικῶν, ὁ Ζορίλλιας ἐπὶ τῶν δημο-
 » κρατικῶν, ὁ Σεράνος θὰ διετίθετο
 » νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῶν μετριοφρόνων,
 » οἱ μετριοφρονες κατὰ τὰς περιστά-
 » σεις θὰ συνδυασθῶσι μετὰ τῶν ἀπο-
 » λυτοφρόνων οἵτινες ἐν τούτοις τείνου-
 » σι τὴν χεῖρα πρὸς τοὺς δημοκρατι-

» κούς συμμαχοῦντας πρὸς τινὰ μερίδα
 » τῶν ριζοσκαστῶν ὅπως ὑποσκελίσωσι·
 » τὸ ὑπουργεῖον Σαγάστα, λίαν συν-
 » τηρητικὸν κατὰ τοὺς προοδευτικούς δη-
 » μοκρατικούς, λίαν φιλελεύθερον κατὰ
 » τοὺς ἐνωτικούς οἵτινες φοβοῦνται τοὺς
 » δημοσπονδιστὰς ἐνῷ οὗτοι θὰ ἀνέτιθεν-
 » το μεγάλην ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ριζο-
 » σπάστας κυμαινομένους μεταξὺ τῶν
 » δημοκρατικῶν καὶ τῶν σαγαστιανῶν.
 » Εἰλάβετε καθαρὰν ἰδέαν;

«Καθαρὰν ὥς τὸ ἤλεκτρον» ἀπεκρίθη
 φρικίων ὁ ἰταλὸς περιηγητής.

Καὶ δικαίως ὥφειλε νὰ φρικιάσῃ ὁ
 De Amicis εἰς τοιαύτην τρομερὰν εἰκό-
 νῃ μετὰ τινος λεπτότητος ἴσως σχεδια-
 σθεῖσαν, οὐχ ἥττον ὅμως ἀποδεικνύου-
 σαν ὁπωσδήποτε τὴν ἐκφυγὴν καὶ νο-
 σηρὰν κατάστασιν, εἰς ἣν εἶχε περιέλ-
 θει ἡ Ἰσπανία, ἀποσύνθεσιν μᾶλλον ἢ
 κοινωνικὴν παγίωσιν ἐμφαίνουσαν, τρα-
 νὸν δὲ παρέχουσαν παράδειγμα εἰς
 πάντα λαὸν ὑπὸ τοῦ πονηροῦ τῆς
 φιλαρχίας καταναστιζόμενον πνεύ-
 ματος, τοῦ ἀπὸ τῆς καρδίας ἀποσοβοῦν-
 τοῦ καὶ ἀπαλείφοντος πᾶν αἶσθημα
 ἀξιοπρεπείας φιλοπατρίας καὶ ἠθικότη-
 τος ἔτι δὲ μᾶλλον τὸν ὀλεθρον παν-
 τὸς ἔθνους χαλκεύοντος, ὅταν οὐχὶ ὑ-
 πὸ ἀρχῶν ἀλλ' ὑπὸ προσωπικῶν ὁρ-
 μάται σκοπῶν καὶ ἐφέσεων, ἐξ ὧν ἀ-
 στασία αἰσθημάτων, ἀνακολουθία ἰδε-
 ῶν, ἀοριστία σχέσεων, σύγχυσις, ἀμη-
 χανία, ταραχὴ ἐπὶ πᾶσι καὶ ἐν πᾶσι, ρί-
 πτουσιν ἐπὶ τέλους τὸν λαόν, διαφθα-
 ρέντα, προπηλακισθέντα καὶ ἀθλίως προ-
 δοθέντα εἰς τὸ ἀχανὲς τῆς ἀπωλείας
 ἐβάρηθον.

Ἀδύνατον λοιπὸν ἀπέβαινεν εἰς τὸν
 Ἀμεδαῖον ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγ-
 μάτων νὰ εὐδοκιμήσῃ εἰς τὰς προσπα-
 θείας τοῦ τοσοῦτον δὲ μᾶλλον, καθ' ὅσον
 ἕτεροφυλοῦ θεωρούμενο· δὲν ἀπῆλθε
 τῆς γενικῆς συμπαθείας. Τὸν ὠνόμαζον
 σαβόδιον, ξένον, νέον τῆς αὐλῆς, καὶ εἰς τινὰ μὲν δὲν ἤρεσκε
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἕτερός τις ἐχολοῦτο
 διότι λίαν ὀρθοβάτει, καὶ οὗτος μὲν

ήρέσατο εἰς τὸν τρόπον τοῦ χαίρετᾶν, ἐκείνος δὲ τὸν ἀπεστρέφετο διότι τὴν ἀπλότητα αὐτοῦ ἐξελάμβανεν ὡς ἐξου-
δενισμὸν τῆς βασιλικῆς ἀξιοπρεπείας.
Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶναι ξένος καὶ ὁ νῦν βασιλεύων Ἀλφόνσος; Τῷ ὄντι Κάρο-
λος ὁ Β'. βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, μὴ ἔ-
χων διάδοχον ἄρρενα, κατέστησε κλη-
ρονόμον αὐτοῦ, διὰ τῆς διαθήκης γε-
νομένης τὸν Ὀκτώβιον τοῦ 1700, τὸν
Φίλιππον τῶν Βουρβόνων, Δουκά τῆς Ἀν-
δεγαυίας κατὰ συνέπειαν δὲ τούτου Ιου-
δοεῖκος ὁ ΙΔ'. τῆς Γαλλίας, οὗτινος ὁ ρη-
θεὶς δοῦξ ἦν ἔγγονος, ἀνηγόρευσε εὐθὺς
αὐτὸν ἄγοντα μόνις τὸ δέκατον ἑβδο-
μον ἔτος τῆς ἡλικίας του, βασιλέα τῆς
Ἰσπανίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φίλιππος Ε'»
ὃν καὶ ἐδέχθησαν οἱ μαδρίτιοι μετ' ἐ-
πιδείξεως σπανίας χαρᾶς καὶ ἀνεκφρά-
στου σεβασμοῦ. Τὸ γεγονός τοῦτο ἔδω-
κεν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐλεύθερον περὶ δια-
δοχῆς ἐπονομασθέντα πόλεμον, ἐπὶ δώ-
δεκα ἔτη διαρκέσαντα καὶ καταλήξαν-
τας τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Φιλίππου Ε'.
ὡς βασιλέως τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν
Ἰνδιῶν. Τοῦτον διεδέχθη ὁ υἱὸς του
Φερδινάνδος ὁ ΣΤ'. τούτου δὲ μὴ κατα-
λιπόντος κληρονομίαν, κατέλαβε τὸν
θρόνον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κάρολος ὁ Γ'.
καὶ μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κάρολος
ὁ Δ'. ἀκολούθως ὁ υἱὸς τούτου Φερδι-
νάνδος ὁ Ζ'. ὅστις μὴ ἀποκτήσας διάδο-
χον ἐκ τῶν τριῶν συζύγων του Μαρίας
Ἀντωνίας τῆς Νεαπόλεως, Ἐλισάβετ
Μαρίας τῆς Πορτογαλλίας καὶ Ἰωσηφί-
νης Αμαλίας τῆς Σαξωνίας ἐνυμφέ-
θη εἰς τέταρτον γάμον τὴν Μαρίαν
Χριστίνην θυγατέρα τοῦ Φραγκίσκου
πρώτου βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν ἐξ
τῆς ἐγεννήθη ἡ Μαρία Ἰσαβέλα, Αλο-
υσία ἡ τελευταία βασίλισσα ἡ ὑπὸ τὸ
ὄνομα Ἰσαβέλα ἡ Β'. ἡγεμονεύσασα, καθό-
σον ὁ πατὴρ εἶχε καταργήσει κατὰ
τὸν τελευταῖον αὐτοῦ γάμον τὴν ὑπὸ
τῶν Βουρβόνων ἐν Ἰσπανίᾳ εἰσαχθέντα
σαλικὸν νόμον· αὕτη δὲ μετὰ τοῦ ἐκ
πατρὸς ἐξαδέλφου αὐτῆς Don France-
sco d' Apisi ἐγένετο μήτηρ τοῦ νῦν βα

σιλέως Ἀλφόνσου, ὅστις δὲν εἶναι ἐκ
καταγωγῆς Ἰσπανός.

Ἀλλὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ
K. De Amicis.

(Ἔπεται συνέχεια)

K. M.

ΤΟ ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΟΝ

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΥΠΟ

Φ. Α. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΥ

Ἡ ἄρχὴ τοῦ Ἀλεξιβρόχου, ὅπως
καὶ τόσων ἄλλων ἐκ τῶν χρησιμω-
τάτων εἰς τὸν ἄνθρωπον πραγμάτων,
χάνεται ἐν τῷ σκότει τῶν αἰώνων. Ἐν
τούτοις τοσαύτας ἐποχὰς διελθὼν καὶ
τοσοῦτον γηράσαν, ἀντιθέτως πλείστων
ἄλλων, κατὰ πολὺ προήχθη, ἀντὶ δὲ τῇ
τοῦ γήρατος λήθῃ νὰ ἀφελῇ, ἀπεναν-
τίας ἀπέκτησε νεότητα καὶ τελειοποι-
ηθὲν ἀπεκατέστη ἐλαφρότερον καὶ ὡ-
ραιότερον. Ὅ,τι ὅμως ἐκέρδισε ἐν τῇ
κομψότητι τὸ ἀπώλεσε ἐν τῇ στερε-
ότητι. Ἀλλοτε τὸ Ἀλεξιβρόχον εἶχε
θάρρος τριπλάσιον τοῦ νῦν ἐν χρήσει
ὄντος, μήκος δὲ κατ' ἀναλογίαν (4 μετ.
καὶ 20 ἑκατ.) Τό τε θάρρος καὶ τὸ μῆ-
κος αὐτοῦ, τῷ ἐπέτρεπον καὶ τὴν στε-
ρεότητα τῆς κατασκευῆς, τὸ δὲ ἐκ κη-
ρωτοῦ (μουςαμᾶ) περικάλυμμά του κα-
θίστα αὐτὸ ἐπιπλον μεταβαίνον ἀπὸ
γενεᾶς εἰς γενεάν. Ἦδη ἐκαμψεν εἰς
τάς τοῦ πολιτισμοῦ ἀπαιτήσεις τῆς
κοινωνίας, δὲν ἀπέβαλεν ὅμως καὶ
τάς ἀρετάς ἐκείνας, αἵτινες ἀνέκαθεν ἐ-
χαρακτρίζον αὐτὸ ὡς ἐν τῶν ἀναγ-
καϊοτέρων καὶ χρησιμωτέρων τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπιτηδεύων.

Τὸ παλαιὸν Ἀλεξιβρόχον ὡς ἄλλος
γηραιὸς ἀπόμαχος κἀθηται παρρη-
μένον καὶ λησμονημένον ἤδη ἐν τι-
γωνίᾳ τοῦ δωματίου, χύνον δάκρυα, τὰ
ὅποια εἰς ἄλλους δὲν εἶχε ποτε προ-